

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 168/24

Люксембург, 4 октомври 2024 г.

Решение на Съда по дело C-438/23 | Protéines France и др.

Етикетиране на храните: ако не е въвела официално наименование, държава членка не може да забранява термини, традиционно свързвани с продукти от животински произход, да се използват за обозначаването на продукт, съдържащ растителни протеини

Пълната хармонизация, предвидена с европейската нормативна уредба относно информирането на потребителите, не допуска и мерки, определящи съдържание на растителни протеини, под което за храни, съдържащи растителни протеини, остава разрешено да се използват наименования — различни от официалните — които включват такива термини

Association Protéines France, Union végétarienne européenne (EVU), Association végétarienne de France (AVF) и дружеството Beyond Meat Inc., четири юридически лица, действащи в сектора на вегетарианските и веганските продукти¹, оспорват декрет, приет от френското правителство с цел защита на прозрачността на информацията относно търгуваните храни.

Според тях този декрет, който за обозначаването на преработени продукти, съдържащи растителни протеини, забранява използването на наименования като „пържола“ или „наденица“, без и дори с добавянето на допълнителни уточнения като „растителна“ или „соева“, е в разрез с Регламент (ЕС) № 1169/2011².

Посочените юридически лица съответно искат от френския Conseil d'État (Държавен съвет) да отмени спорния декрет. Тъй като има съмнения в съответствието на този френски декрет с посочения регламент на Съюза, тази юрисдикция отправя до Съда няколко преюдициални въпроса относно тълкуването на този регламент.

В решението си Съдът приема, че правото на Съюза установява **оборима презумпция**, че информацията, предоставяна по правилата на Регламент № 1169/2011, **защитава в достатъчна степен** потребителите, включително в случай на пълно заместване на единствения компонент или съставка, която те могат да очакват да намерят в храна, обозначена с обичайно или описателно наименование, съдържащо определени термини. Той уточнява, че без съмнение държава членка може да въведе официално наименование³, при което конкретен израз се свързва с дадена храна. Мярка обаче, с която просто се забранява определени термини да се използват за обозначаване на храни с определени характеристики (състав и т.н.), не е равностойна на мярка, по силата на която храните трябва да отговарят на някои условия, за да могат да бъдат обозначени с термини, възприети като официално наименование. Всъщност само последната мярка позволява да се осигури защитата на потребителя, който трябва да може да изхожда от принципа, че храна, обозначена с дадено официално наименование, отговаря на конкретно предвидените за използването на това наименование условия.

Когато не е въвела официално наименование, държава членка не може чрез обща и абстрактна забрана да

попречи на производителите на храни на основата на растителни протеини **да изпълнят задължението си** за посочване на наименованието на тези храни, като използват **обичайни или описателни наименования**.

Ако обаче прецени, че конкретните начини на продажба или рекламиране на дадена храна **въвеждат в заблуждение** потребителя, националният орган **може да предприеме действия срещу съответния стопански субект в хранителната промишленост** и да докаже, че посочената по-горе презумпция е оборена.

Съдът добавя, че предвидената в правото на Съюза изрична хармонизация не допуска държава членка да приеме национална мярка, определяща съдържание на растителни протеини, под което за описването, предлагането на пазара или рекламирането на храни, съдържащи растителни протеини, остава разрешено използването на наименования — различни от официалните — които включват термини от месарската и колбасарската промишленост.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст на съдебното решение и евентуално резюмето му](#) се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ Protéines France представлява интересите на предприятията, извършващи дейност на френския пазар на растителни протеини; EVU и AVF популяризират вегетарианството, първото сдружение — в Съюза, а второто — във Франция; Beyond Meat произвежда и предлага на пазара продукти на основата на растителни протеини.

² [Регламент \(ЕС\) № 1169/2011](#) на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията.

³ Член 17, параграф 1 от Регламент № 1169/2011 предвижда, че наименованието на храната е нейното „официално наименование“. При липса на такова официално наименование, наименованието на храната е нейното „обичайно наименование“. Ако не съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, се предоставя „описателно наименование“ на храната. Член 2, параграф 2, букви н), о) и п) от този регламент дефинира тези три понятия.